

שש כל הבהת

אש

עבודת שיחות וספורים
שזכינו לראות ולקבל אצל
מֶרְן מוהרָא"ש מברסלב זי"ע

רשימות התלמידים שזכו להסתופף בצל מוהרָא"ש ז"ל

קדם שהאבא יתפלל

מוהרָא"ש ז"ל היה מדרבן את אנשי החנוך וההורים שבבית, להתחיל את החנוך עם עצמם. והיה מרבה לדבר על הדגמה האישית, שהיא היסוד לחנוך, שבסופו של דבר הילד יחקה את ההורים ואיך שהם מתנהגים - כך הוא יתנהג. ופעם קשהתאונן אחד מאנשי שלומנו לפני מוהרָא"ש ז"ל על בנו הילד שאינו מתפלל כך אולי, ענה לו מוהרָא"ש ז"ל בבת שחוק: **קדם כל, שהאבא יתפלל...** וכן אמר כמה פעמים לאבות שהתלוננו על ילדיהם, והענינו, שתפלות אמתיות של ההורים וכולות להשפיע על המשך החיים של הילדים הרבה יותר מהמון שיחות מוסר.

העקר להכניס בהם אמונה

ספר הרה"ח רבי אליהו מאיה נ"ו - ר"מ במקודות ילדי חוץ, שבעת שקבל הדרך ממוהרָא"ש ז"ל על ענין המלמדות שלו, אמר לו מוהרָא"ש ז"ל - **העקר תכניס בהם אמונה, אמונה, אמונה...** וכך היתה דרכו של מוהרָא"ש ללמד את העומדים על משמר החנוך להכניס אמונה בתלמידים הצעירים, כי זה היסוד, ואם יש יסוד אזי כל הבנינים שבונים עליו יש להם קיום.

קבלה בלי אמונה!?

ופעם דבר עמי מוהרָא"ש ז"ל אודות אחד שהיתה לו ידיעה בקבלה, והיה נשמע ממנו בטוי שבצעירותו היו לו מלחמות בענין האמונה וכו', ואמרתי לו מינייה וביה - **"לא בטוח שמתר לו ללמד קבלה"**, והתלהב מוהרָא"ש ואמר, זה בדיק מה שאני אומר... ואז באר מדוע כל ענינו בספרי הקדושים הם רק אמונה, אמונה, אמונה...

והרָאה מוהרָא"ש ז"ל ספרי קבלה שהיו בידו, ואמר, שהיה בידו לחבר ספרים רבים כאלו, אלא שדעת רבנו ז"ל היתה בפרוש, שעלינו להזרים את העולם עם אמונה פשוטה בו יתברך, שכל זה הוא ענין חקמת הקבלה להאיר אלקות בעולם, (וכמו שרואים מהספרים שחבר - 'נר להצדיק' על חנכה וברית שלום' על עניני מילה - כוננת האר"י עם גלוי אלקות על פי דעת רבנו ז"ל).

אגב, כאשר התפרסם הספר הנפלא 'נר להצדיק' על חנכה בקהלות הקדש בארצות הברית, ספרו למוהרָא"ש ז"ל שיש כאלו שמכנים את הספר הזה 'נר להצדיק' בטעות (כי אז הספר לא היה מנקד), ואמר על זה מוהרָא"ש ז"ל, שאין זו טעות מממש, כי כל ענינו של רבנו ז"ל הוא לקחת מי שאינו ראוי ולעשות ממנו צדיק, וזהו נר להצדיק את כל נשמה ונשמה.

ופעם הבאתי לו ספר מאחד מהמקבלים בירושלים עיר הקדש ששלח לו את ספרו, ושלח אליו בחזרה את ספרו 'זאת התורה': וכתב לו הקדשה - שתזכה לגלות גלוי אלקותו יתברך בעולם!

הלא אני מדבר בקבלה!

פעם בקשו כמה אברכים ממוהרָא"ש ז"ל שימסר להם שעורים בקבלה, וענה להם מוהרָא"ש ז"ל: **הלא אני אומר שעורים בקבלה!** ובפשטות היתה כונתו, שמלביש את כל ההשגות אלקות בדבורים הפשוטים ביותר, עד שכל אחד שומע דברים רגילים לחיי היום יום ומתקשר על ידם לחי החיים ברוך הוא, שזה כל סוד פנימיות חקמת הקבלה לקיים למעשה ולקשר את כל העולמות אליו יתברך.

התמדה בלמוד הגמרא

ספר הרה"ח ר' אליעזר אידלשטיין שליט"א - ר"מ בשיבתנו הקדושה, שראה מקרוב את גדל השתוקקותו של מֶרְן מוהרָא"ש זי"ע ללמוד הגמרא, עד אין לשער ממנו, [כפי שהיה שגור על לשונו - "הלמוד הזה עולה על כל הלמודים!"] כי מוהרָא"ש ז"ל היה קורא לו לחדרו כדי ללמד עמו יחד גמרא. זמני הלמוד לא היו קבועים, רק בכל עת מצא, ולפעמים בשעה מאחרת שלאחר חצות (לא פעם היה רואה את מוהרָא"ש עם עיניים אדמות מבכי שבכה בעת אמירת 'תקון-חצות'). באחד השיחים מוהרָא"ש ז"ל שאל את רבי אליעזר: **אמור נא לי, כמה שעורים בגמרא יש לך? ענה ואמר: יש לי שנים, את השיעור שאני לומד עם מעלתכם, ואת השיעור שאני לומד עם הבחורים (כי היה מלמד את בחורי המתיתבתא גמרא), ואמר לו מוהרָא"ש ז"ל: לי יש שמונה שעורים נפרדים בגמרא... ואמר לו בהזדמנות אחרת: "אני לא יכול ללכת להתפלל לפעמים מבלי לבלע שמונה דפים גמרא במקשה אחת..."**

ובאחת הפעמים בקש ממנו מוהרָא"ש ללמד אחר סגדת שבת בצהרים, ולמדו רצוף שמונה דפים גמרא בחברותא עד מנחה. וכן ראה שמוהרָא"ש ז"ל היו לו הרבה סדרים בגמרא שאי אפשר היה לעמוד עליהם, ולמשל, במסכת שבת היה לומד הרבה, פעם אחר פעם... מלבד זאת, היה אצלו חייב עצום דף היומי לפי המסגרת העולמית, ואף לפני הנתוח לב פתוח בשנת תשע"ב, שהיה אז במצב בריאותי קשה מאד - לאחר ארבעה התקפי לב, בקש מהפרופסור דחיה של חצי שעה שיזכה לעבור על הדף לפני הכנסו לנתוח.

דבר ראשון אני חוטף דף גמרא

וספר הרה"ח ר' דוד יעקב יאקבאוויטש שליט"א, שפעם התבטא מוהרָא"ש ז"ל

לאחד מגדולי הדור ז"ע שהתפעל מאד מהספר הזה, ואחר כך בא לפני מוה"רא"ש ז"ל, ואמר לו שיש לו בביתו כמה וכמה סוגים של תנא דבי אליהו ולמד את כלם... אלא אף גם כל ספרי גדולי ישראל מכל סוגי בתי המדרשות שהיו מימות עולם, והיה לומד בכלם, ספרי הגאונים והמקובלים - כתבי הרמ"ק, הארי"ז"ל, הרמח"ל, המהר"ל וכו', וכן מכל הרבנים הגדולים מכל עדה וחוג, וכן ספרי שו"ת וספרי הלכה רבים [אחר חתנתו היתה לו קביעות גדולה של למוד בספרי שו"ת והיה עובר ספר אחר ספר בשקידה גדולה], וכן ספרי חסידות מכל תלמידי הבעל שם טוב הקדוש והמגיד ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם, וכן ספרי בעלי המוסר, דרוש ואגדה, מהראשונים עד ספרי המגידים של ימינו, וגם ספרים נדירים שאין בנמצא להשיג, הוא ז"ע, בתאנתו הגדולה לספרי קדש היה זוכה בהם, ואמר לי פעם, **שבכל ספר הוא לומד לפחות פעמים כדי לזכור אותו היטב.**

ענין מקורה

ספר לי הרה"ח ר' דניאל עמר נ"י מאשדוד, שפעם אמר לו ידידו הרה"ח ר' עמיקם מזרחי נ"י, ששמע ממוה"רא"ש ז"ל, כאשר לזה אותו באחת הנסיעות אל מקנה סהרה: **האמה יודע מהו ענין מקנה? שחושבים בעת הטבילה על טבילת הטהרה שעושים לאדם לאחר חייו וכו'.** וכל זה להכניס בדת את מציאות היום האחרון, שלא זו מזכרוננו של מוה"רא"ש ז"ל תמיד, כי יודע ומפרסם דבר זה. וכן שמעתי, שהיה מדבר עם צאצאיו ממש בילדותם על שאנו נמצאים בעולם עובר מאד, ומי יודע מה יהיה מקור, ונעלינו לעשות תשובה לפני שהולכים לישון וכו'.

כפרה בעד כלל ישראל

ספר הרה"ח רבי נתן נפתלי בורשטיין נ"י, כי פעם באישון לילה, בשעה שלוש, נראה מוה"רא"ש איך שיוך מדידתו לבית המדרש הריק, והיה מלהב כלו בלהב א"ש דקדשה, ומצא שם בחור אחד שלמד שם, ואמר לו: **בונים! אם הקדוש ברוך הוא רוצה שאחד יהיה כפרה בשביל כלליות ישראל - הריני מוכן ומזמן למסור נפשי בעד כלל ישראל, ואמר זאת בהתלהבות עצומה שאין לשער.**

לא סבל מי שמזלזל בכבוד הוריו

כידוע, היה מוה"רא"ש ז"ל מקפיד מאד על כבוד הוריו הקדושים, והיה מתקשר אליהם בכל יום יום, ואף בתקופות שמוה"רא"ש ז"ל היה סגור ומסגר ולא היה יוצא מפתח ביתו כלל, והיה עוסק ספון בחדרו בתורה ובתפלה (מקנה ומנין היה לו בבגין ביתו), היה יוצא בכל פעם אך ורק לכבד את אביו ואמו.

ואף לאחר הסתלקותם היה מדבר עליהם בהערצה יוצאת מן הכלל, ומפעם לפעם כשבא לארץ הקדש היה רגיל להשתטח על ציון אביו הגאון הקדוש רבי מנחם זאב מטאקאי ז"ע, והיה מתבודד שם כבקברי הצדיקים, ופעם שאל אותו אחד מאנשי שלומנו אודות ענין זה, וענה לו: לפה אתה שואל אותי? ואמר ההוא מאנשי שלומנו: אני רוצה לדעת אם מוה"רא"ש ז"ל הולך לשם מחמת כבוד אביו או שמא שזה טוב לכל אדם להשתטח על קבר גאון וצדיק כמותו, ענה ואמר לו מוה"רא"ש ז"ל במלים אלו: **מה אומר לך? וכי אני יכול לתאר לך מה שהיה אבי... ונעשה תנועה בהפלגה גדולה, ואמר, שאי אפשר לו לתאר גדלתו העצומה שהיה גאון אדיר בכל חלקי התורה בעמק העיון.**

ועל כן מוה"רא"ש ז"ל לא סבל כלל את אלו שמזלזלים בכבוד אביהם ואמם והיה מוכיח על זה הרבה מאד, ואף חבר קונטרס מיוחד על מצות 'כבוד אב ואם', ועורר את ההורים והמתחנכים לדבר הרבה עם הנערים והילדים על מצוה זו, שלא תהיה זולה אצלם, ואמר, שהעולם נוהג לומר שהמצוה הראשונה שאדם מתחייב בעת

(ושיחה זו ידועה בחלקה) בשם הרב הקדוש רבי שלמה מזוויהל ז"ע שמי שלא לומד דף גמרא באותו יום יש לו פנים של בהמה רחמנא ליצלו, וברוח הדברים התבטא מוה"רא"ש ז"ל: **ל' כיון שאני מתבייש בעצמי, על כן דבר ראשון כשאני קם בבקר אני חוטף דף גמרא.** וכן ידוע מנהגו בקדש מיד לאחר ברכת התורה ללמוד פרק אחד ממסכת אבות, וגדל בקיאותו והתמדתו של מוה"רא"ש ז"ל בגמרא אין די באר לספר, ואלו שהיו מסתובבים מקרוב אליו היו נוכחים לראות שכל מאמרי חז"ל היו שגורים בפי, כבספר פתוח, ועוד חזון למועד לספר על זה. [וכן היה לו מנהג לחזור לעצמו פסוקים ומאמרי חז"ל המקפזים בכל רחבי השט"ם והמדרשים לפי סדר שבעת הנרות - קדשת העינים, האזנים, החטם והפה מיד בקומו בבקר אחר שנתו הקצרה ביותר].

הסבא שלף צורק

ופעם התאונן בחור אחד שהתחיל להתקרב אליו, והתחילו לעבור עליו כל מיני מגיעות ומחלקת מצד המשפחה, וזכנו, שהיה מקשר לחסידי בעלזא, היה אומר לו מוסר מדוע הוא מחפש כל מיני דרכים שונות וכו' הלא העקר הוא לשבת וללמוד גמרא תוספות, כפי שהיו רגילים לומר בבעלזא... ענה ואמר לו מוה"רא"ש ז"ל: **הלא צודק הסבא, גם אני אומר כן - שהעקר לשבת וללמוד גמרא תוספות, והרי זה מה שאתה שומע אצלי תמיד...**

אוי הלכתי לפעלד!...

וכמה פעמים קרה תנן מוה"רא"ש ז"ל על אלו מאנשי שלומנו שחושבים שענין רבנו ז"ל הוא לאו דוקא למוד וכו', ואמר לי בשיתתי האחרונה עמו, שיש כאלו שדברו תמיד מענין "פעלד, פעלד"... [שדה, שדה] אבל למוד משניות, גמרא ומדרש לא עלה על דל שפתיים, והתבטא אז, **שלא תחשב שאני נגד פעלד - אוי כמה הלכתי לפעלד! אוי הלכתי לפעלד!...** כמפליג על עבודתו בזה ימים ושנים, אבל אסור לשכח שגם למוד התורה בפשיטות היה עקר אצל רבנו ז"ל, וכן למוד גמרא, כמו שאיתא בשבחי הר"ו איך שנהג רבנו ז"ל בילדותו.

ידוע שדרכו של מוה"רא"ש היה ללמוד בליל בדיקת חמץ את 'מסכת תמיד' ולסיימה באותו הלילה, ולמחרת עשה סיום ברבים (אף על פי שהוא עצמו לא היה בכור), ובכל שנה היה לומד מסכת זאת בצותא עם אחד התלמידים או בן משפחה, ובכל פעם בשעת הלמוד חדש חדשים נקלאים בנגלה ולפעמים בנסתר. וכן היה מעורר לפני כל חג ללמוד את המסכת המדברת מהחג, כגון לפני פסח ללמוד מסכת פסחים - בבלי ירושלמי ותוספתא, והוא בעצמו לפעמים ישב עם חברותא מתלמידיו לעשות זאת ביחד, ופעם ספר לי הרב החסיד ר' שמואל דוד יונגרייז ז"ל (היארצייט שלו ביום כ"ח ניסן), שבמהלך ימי הסכות הקדושים זכה ללמוד בחברותא עם מוה"רא"ש ז"ל כל מסכת ספה בבלי, ירושלמי ותוספתא, ואמר לו אחר כך מוה"רא"ש: **אם תספר את זה לאחרים - לא יאמינו לך...**

כל ספר פעמים

כידוע, היה מוה"רא"ש ז"ל חובב ספרים באופן יוצא מן הכלל, וכמעט לא היה יום שלא בא ספר חדש לאוצר ספריו הקדושים, והיה מחזה מפעים לראות אותו יושב בין רבבות ספרים, חדשים גם ישנים, וגדל בקיאותו בכל הספרים הקדושים היתה נקרת מתוך דבורו וקתיבתו, והיה מפליא לראות איך שהיה בקי בכל הספרים של כל גדולי ישראל לדורותיהם, ראשונים ואחרונים, לא מבקיא עקר התורה - כל ספרי חז"ל בתלמודים, במדרשים ובזהר הקדוש, וגם בכל מיני מדרשים לא מצויים [פעם מצא בחור אחד גרסה חדשה של הספר תנא דבי אליהו, והראה

שמונה ימים גמרא במקשה אחת, בלימוד גמרא עם בני הנעורים

אם תספר לא יאמינו לך, עם הרה"ח ר' שמואל דוד ז"ל בשנים קדמוניות

אני יכול לתאר לך מה שהיה אבי? עם אביו הגאון מטאקאי ז"ל

היותו בר מצוה היא מצות קריאת שמע, והאמת, שהמצוה הראשונה היא מצות כבוד אב ואם. שהדבר הראשון שצריך לקבל על עצמו היא המצוה היקרה הזאת שהיא חמורה שבחמורות.

ככה לא מדברים לאבא!

ופעם היה בחור אחד מאנשי שלומנו שהתקרב לרבנו ז"ל, והיו לו מניעות עצומות, וכא אביו לדבר עם מוה"ר"ש ז"ל בנוכחות הנו, ובאמצע התערב הנו ואמר לאביו אלו דברים שהוא לא צודק וכו' כדרך וכו', והדעזע מוה"ר"ש ז"ל, והפסיק אותו מיד, ואמר: **אני מקרח לומר לך - ככה לא מדברים לאבא!**, ואף שבכל מהלך השיחה נסה מוה"ר"ש ז"ל להגן מפני עצמו של אביו על ההתקבנות, אבל תכף כששמע נימה של זלזול או חסר כבוד, נתהפך והחל להוכיחו על פניו לפני אביו.

יעירו גם אותך!

ופעם היה בחור אחד שהיה מפיץ הרבה בלילות ספרי רבנו ז"ל, והיה מעיר את אביו בכל לפנות בקו, שיפתח לו את הדלת, והיה אביו משליה לו את המפתח מלמעלה, והיה פותח ונכנס, וכאשר שמע מוה"ר"ש ז"ל מהנהג הזה, הקפיד עליו ואמר: **בכל פעם שאמה מעיר את אבא שלך מהנשה - יעירו גם אותך...**

אנפין נהירין

תמיד בבוא שבת ומועד היתה הנהגה של קדשה נראית בעליל על גיילי פניו הקדושים של מוה"ר"ש ז"ל, ואף שהיה מסבב בטרודות עצומות שהעכירו את האוירה בכמה מיני זמנים. אבל תכף בהתקדש שבת קדש - אנפקא ז"ל (בראשית רבה יא, ב): 'אינו דומה מאור פניו של אדם בחול למאור פניו של שבת'. ובפרט בהגיע ליל ראש השנה היו פניו מאירות מאד, ובשנה הראשונה שהתחלנו להתקבץ בציון רבנו ז"ל בעיר אומיץ, נהג כמנהג הגאון החסיד רבי נחמן מוה"ר ז"ל, שהיה מסתובב בין כל אנ"ש, באומרו שאור רבנו ז"ל מאיר אצל כל אחד מאנ"ש, והיה מביט על הפנים של כל אחד, וזכורני שכך עשה מוה"ר"ש ובקש כמעט מכל אחד: תתפלל עלי... ובהגיע עת דודים של ימי הפסח הקדושים היה נכר על מוה"ר"ש ז"ל שמחה עצומה שאין לה קץ. אף שלפעמים היה זמן קשה מאד - אף על פי כן היתה שמחת החג מבטלת כל מיני צער ויסורים.

סעדת שבת בקרשה

ספר הרה"ח רבי נחמן סלמה שליט"א משיג בשיבתנו הקדושה, שפעם נכנס מוה"ר"ש ז"ל לתוך שבו ושבו בחבורים מסבים לסעדת שבת, והיו מהם שהורידו את הכובע עליו בעת האכילה, והקפיד ואמר להם: **האם אתם כמו שהוא והוא... (נקט שם של אחד מהפחותים החקלאים מביבאל), שאוכלים ארוחת צהרים ולא סעדת שבת, הלא סעדת שבת צריכים לאכל בקרשה ובטהרה עם בגד עליו וכובע עליו, כראוי לקדשת השבת!**

אני אחבר ספר עם הקדוש ברוך הוא

פעם הראה לי מוה"ר"ש ז"ל ספר המדבר משלום בית, עם עצות ופתרונות וכו', ואמר מוה"ר"ש ז"ל: **הכל יש בספר, אבל אין בו את הקדוש ברוך הוא... אני אחבר ספר כזה, אבל יהיה עם הקדוש ברוך הוא, כי זה העקר...**

ואני טועם טעם גן עדן

פעם התקשר בחור אחד למוה"ר"ש ז"ל בעת שהיתה רוח סערה נגדו, וכתבו בעתונים המשקצים נגד הצדיק וכו', והבחור אמר למוה"ר"ש שהוא שבור, והוא מבקש שמוה"ר"ש יחזקו, וענה לו מוה"ר"ש בהתלהבות עצומה: **אתה יודע למה אתה שבור? כי אתה הולך לכל אחד ואחד ומתנכח את מוה"ר"ש כן צודק או וכו', אבל אני יושב בחדר סגור עם ספרים, ויש לי שלחן ערוך ואני טועם טעם גן עדן.**

אני אומר בכל יום ברכות...

מוה"ר"ש ז"ל היה מסרב בנחרצות להיות מסדר קדושיו (למעט פעמים בודדות), והיה אומר שיתנו זאת לרבנים, ועל פי רב לא השתתף בחפז כלל. ופעם גלה טעמו, כי השתתף באיזו חפה, וכבדו אותו בכרחה תחת החפה, והיה שם רב אחד שעמד שם, ולא כבדוהו כפי דעתו, ורגז מאד, והפליט מפיו דברים בלתי ראויים על מוה"ר"ש ז"ל - איך נותנים לו ברכה (ופנימיות פונתו - ולי לא...), והדברים הגיעו לאזני מוה"ר"ש ז"ל שעמד בסמוך, ומוה"ר"ש ז"ל שתק ולא הגיב מאומה, (ואמר מוה"ר"ש בנדון, שתמיד טוב להיות זה שאומרים עליו דברים של גנאי ולא להיות זה שאומר ועונה בחזרה), ומאז אמר מוה"ר"ש ז"ל, **שאם אדם יכול להגיע לשפלות כזאת, לביש אדם אחר מחמת הפגיעה הגדולה הזאת, שלא כבדו אותו, מי צריך את כל הכבודים הללו, הלא לומר ברכות ברוך השם אני אומר בכל יום מאה ברכות, ומי צריך את הכבוד המפקפק הזה.**

זקנו היה בבחינת 'ברסלבר חסיד'

מוה"ר"ש ז"ל התבטא על אבי חמיו הגה"ק רבי משה שמואל מקאסאן ז"ל, שהיה בבחינת 'ברסלבר חסיד', כי פיו הקדוש לא פסק מגרסה ושיחה זו תפלה, והיו מכריז בילדותו מלעגים עליו, ולבסוף עלה והתעלה ונעשה רבי גדול, קדוש עליון שהיה מפרסם בצדקתו וקדשתו, והיה אומר זאת מוה"ר"ש ז"ל לגבי כל אלו שהולכים בדרך רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, שבהתחלה דבר זה נראה מבזה וחסר כבוד, אבל סוף הכבוד לבוא, ויזכו למה שיזכו - אשרי להם!

תפלות ובכיות כאלו שלא נתן לתאר כלל

ספר אחד מאנשי שלומנו שהיה משמש את מוה"ר"ש תקופה ארכה בהיותו בארץ ישראל, שהוא אינו יכול לשכח את המראה הגדול הזה, שבכל פעם שהיה מוה"ר"ש ז"ל מתישב להתבודדות, אם זה בכתל המערבי או באיזה קבר של אחד התנאים וכו', היה נפתח מעין דמעותיו והיה יכול להתבודד בלי הרף שעה אחת או שעתים (יותר ויותר יותר...) בלי שום הכנה מקדם ובלי להפסיק כלל, וכן כמה פעמים ביום נסיעה למקומות הקדושים, אזי בכל מקום ומקום היה נמצא שם למעלה משעה עם תפלות ובכיות כאלו שלא נתן לתאר כלל, וכן ראיתי בעיני בשנים תשמ"ו-תשמ"ז שהלכתי אחריו לכל מקום, והיה זה מראה גדול ונורא שאינו נמצא, שאדם יתפלל כל כך בהתחדשות, כי אחרי שעה ושעתים התבודדות במקום אחד, והגיע למקום נוסף ושם התחיל הכל מההתחלה בתשוקה עצומה, וכל מי שראה זאת נכנס בו הרהור תשובה אמת. ועיני ראו ולא דר, בהיותי עמו על הציון של האר"י הקדוש, והשיב את גופו הקדוש על המצבה במשך שעה וחצי והתבודד קצת בקול, והיו נשמעות ממנו בכיות ואנחות גדולות המשברות את לב שומעו, וכל מי שעמד שם, אף אם לב אבן לו נמוח, ובאותו יום עצמו היינו עמו בציון הרשב"י, ושם ישב ליד הציון במשך שעתים וככה שם בתפלותיו הזכות וכן בעוד כמה מקומות, וכל זה באותו יום ממש.

שיא הפשטות

דרכו של מוה"ר"ש ז"ל כל ימיו להתנהג בשיא הפשטות והיו הנהגותיו כמו שאמר רבנו ז"ל על עצמו: מי שמכיר אותי יודע שאין לו שום תנועה של גוטער איד - צדיק מפרסם. וגם מוה"ר"ש ז"ל הגם שהיה לבוש בבגדי כבוד וכו', אך היתה לו פשטות עצומה, וכל אחד שנפגש עמו אפלו לרגעים ספורים היה נדמה לו כמו שהוא בדרגתו והוא חבר אישי שלו, ולא ראו ממנו שום רחוק של התנשאות. [וזכורני, שכשהיה בכחו היה מזמין הרבה בחורים לביתו ביבנאל בשבת קדש, ופעם סחבנו עמו יחד מזרנים, שהיה מה לישן לבחורים, והוא בעצמו סחב כמה מזרנים]. וכן היה נעים שיחה מאד, ודרכו שהיה מקשיב לזולתו בקשב רב עד שצנתו הרגשה לזולת כאלו שהוא חכם ויש לו מה ללמד אותו וכו'. וכן אם בא אליו איזה חסיד מוסידות אחרת היה מדבר עמו בנעימות מהצדיקים של השושלת של אותה חסידות, כדי לתת הרגשה נעימה לזולת.

בחינת ברסלבר חסיד, על ציון זקנו הגה"ק ר' משה שמואל מקאסאן ז"ל ע

אבל אני יושב בחדר סגור עם ספרים ואני טועם טעם גן עדן...

שיחות וספורים מאנשי שלומנו מהדורות הקודמים שזכינו לקבל ממרן מוהרא"ש ז"ע

ולא ידע איש את קבורתו

שמעתי מאנשי שלומנו, אשר פעם היה אחד מתנגד גדול על אנשי שלומנו בעיר אומן, ושאל את אחד מאנשי שלומנו על הפסוק (דברים לד, ו): "ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה". היתכן שלא ידע איש את קבורתו? הלא בודאי ראו כל ישראל היכן שקברוהו? וענה זה מאנשי שלומנו בשאלה: "כמה שנים אתה נר בעיר אומן? וענה: "ארבעים שנה", ושוב שאלו: "ההיית פעם בציון הקדוש של רבנו ז"ל? וענה: "לא"! השיב לו שהוא מאנשי שלומנו: "עכשו מבין כבר את הפסוק הנ"ל? גרים בעיר, רואים את הקבר, ואף על פי כן אין הולכים לשם - זה פרושו של "ולא ידע איש את קבורתו".

(אשר בנחל חלק א' עמוד קצג)

מצא את הציון הקדוש ללא עזר

מספר בין אנשי שלומנו, שפעם היה איש אחד בשם 'מרדכי', ובתחלה היה רחוק בתכלית הרחוק מהיהדות, רחמנא ליצלו, ופעם חלם שראה את רבנו ז"ל, ודבר עמו הרבה דבורים שיחזרו למוטב ויעשה תשובה, והוא מקבל על עצמו את כל מעשיו הרעים שעשה עד עכשו וכו', אבל אמר לו, שתקונו הראשון הוא שצריך להיות קדם אצל ציונו הקדוש באומן, ורבנו ז"ל הראה לו בפרטיות את הדרך לבוא אל קברו הקדוש, וכן היה, שבא לשם, ואף פעם לא היה בעיר אומן, אף על פי כן מצא את הציון הקדוש בלי שום עזר מבני אדם. ומאז והלאה התעורר מאד מאד בעבודת השם יתברך בהתעוררות גדולה ונוראה מאד, ונעשה בעל תשובה אמתי, ועבד את השם יתברך כל ימי חייו בעבודות נוראות, ובפרט בעבודת התפלה ששקד בה מאד.

(אשר בנחל חלק א' עמוד קצח)

הציון הקדוש מזכר בספורי מעשיות

שמעתי מאחד מגדולי אנשי שלומנו, שהמעשה הראשון בספורי מעשיות, מרמז על הציון הקדוש של רבנו ז"ל באומן, כי הציון הוא על הר, שזו בחינת "הר של זהב ומבצר של מרגליות ששם..." כו', והשני למלך מרמז על כלל ישראל שהולכים לחפש, ורוצים להגיע לשם, ועוברים ימים וימים, ובאמצע הדרך

פוגעים במניעות הרבה, שזו בחינת "האדם הגדול שנשא אילן", ומנע ועכב הרבה, ואמר, שאין שום מציאות ענין כזה, ומכל שכן להגיע לשם. אך האיש הישראלי "השני למלך" בכה מאד, והתעקש הרבה, אז נהפכו המניעות ל"לנעימו", ת, אף על פי כן היו לו עוד מניעות אחר כך גם בדרך, שבכל פעם אמרו לו, שאין שום דרך הטבע להגיע לשם, אך מגדל העקשנות שהיתה לו, והעקר שבכה הרבה להשם יתברך, ועל ידי זה זכה להגיע לשם.

(אשר בנחל חלק א' עמוד קצח, קצט)

נכללו בספורי מעשיות

שמעתי מאנשי שלומנו, אשר מקבל אצלנו, שהספר הגנוז והספר הנשרף כלולים בספר ספורי מעשיות.

(אשר בנחל חלק א' עמוד קצט)

בודאי יהיה שנוי לטובה

פעם אמר מוהרנ"ת ז"ל לאחד מאנשי שלומנו, בחנוני נא בזאת, אם יהיו לך ארבעים יום רצופים של התבודדות, בודאי יהיה לך שנוי לטובה, בעזרת השם יתברך.

(אשר בנחל חלק א' עמוד ר')

מדברים עתק

דרכי מעולם, ללמד אחר התפלה בבקר בטלית ותפילין דרבנו תם שעור בלקוטי מוהר"ן כדי שיתחיל אצלי היום בדברי רבנו ז"ל וכו', ופעם באמצע למודי הרגשתי שעומדים סביבי כמה ליצנים, ואחד מהם היה רב מפרסם בעולם, רחמנא ליצלו, ומראים אחד לחברו בעיניהם עלי, כאומרים: "ראו מה שהוא לומד..." תפסו אותי בפשע הגדול ביותר, שאני לומד לקוטי מוהר"ן, ואת הרב המדמה הנ"ל שמעתי אחר כך, איך שדבר עם אחד נבולי פה הגרועים ביותר בעולם, בעודו בטלית ותפילין דרבנו תם... הן היטב מהו החלוק, ומה מאד נפלאים דרכי השם יתברך בהשגחה פרטית, שראיתי אז עין בעין מה שאומר רבנו ז"ל, שהתורה שלו מלאה ברוח הקדש, כי למדתי אז בסדרי בתורה יב שבחלק א', עין שם היטב בענין תלמידי חכמים המדברים עתק וכו'.

(אשר בנחל חלק א' עמוד רט)

כונתו לאחרי העברה

שמעתי מגדולי אנשי שלומנו, שכונת היצר הרע, אינה על העברה עצמה, כי אם למה שנגרם על ידי העברה - דאם אראפאלען ביי זיר", שזה גרוע מהכל

(אשר בנחל חלק א' עמוד רי"א)

אנ"ש היקרים שזכו לחוות ולשמוע שיחות ממוהרא"ש ז"ל,
מתבקשים להעלותם על הכתב ולשלוח לכתובת:
Breslev1234@gmail.com

המשך הופעת הגליון תלוי בכם!
ניתן לתרום מכספי מעשר
052-7147779

בקשה נחוצה!

לאחר שב"ה זכינו להוציא לאור עולם את הספה"ק 'אשר בנחל' כרך ד', לעילוי נשמתו של ידידנו הבה"ח יעקב מאיר חשין ז"ל, שכ"כ השתוקק להוציא עוד כרך ועוד כרך ולהפיץ לכלל ישראל. רוצים אנו להמשיך ולהכין לדפוס אף את חלק ה'.

על כן בקשתנו ממי שיוכל לסייע לזכות הרבים גדולה זאת, שיפנה למספר:
058-3274779
או ל: 052-7147779.

ניתן להשיג

אשר בנחל חלק ד'
פורמט קטן להפצה
בהדפסה מפוארת ואיכותית

מחיר מוזל במיוחד למפיצים!

לעילוי נשמת
הבה"ח יעקב מאיר חשין ז"ל
בן יבחהט"א ר' ישראל אהרן הי"ד
052-7147779

בחנוני
נא
בזאת!

ההבטחה:

"כל מי שייסייע בהדפסת הספר הקדוש 'אשר בנחל', יראה מיד ישועה בכל מה שייצטרך!"
(הצדיק מיבנאל כבוד קדשת מוהרא"ש ז"ע)

לזכות השתתפות בהדפסת הספר הקדוש:
052-7147779

הכתבים של מוהרא"ש מחכים לעזרתכם!
מאז הסתלקות מוהרא"ש ז"ל מגיעים לקרן הדפסה עוד ועוד כתבים ממוהרא"ש המחכים להאיר את העולם!
עזרו לנו להוציאם לאור!